

LES ANTONIETES TEATRE
presenta

PEP AMBRÒS / ANNABEL CASTAN / MIREIA ILLAMOLA / ARNAU PUIG / BERNAT QUINTANA

Il·luminació IÑAQUI GARZÓN / Disseny ASSAD KASSAB / Vestuari, Escenografia i Atrazzo LES ANTONIETES TEATRE / Ajudant de Direcció FÀTIMA CAMPOS

Direcció i Adaptació **ORIOI TARRASÓN**

VANJA

ANTON TXÈKHOV

Una producció de
LES ANTONIETES
TEATRE

Amb el suport de
liure | **NAUIVANDH**

Estrena com a aixopluc a
l'espai lliure
el 8 de Gener 2014

l'liure

Per més informació veure la web del Teatre Lliure

<http://www.teatrelliure.com/ca/programacio/temporada-2013-2014/vania>

"Tot sovint se'm critica que només escrigui sobre fets mediocres, i que no representi herois positius. Duem un vida provinciana, les nostres ciutats empobreixen i el nostre poble està exhaust. Tots, mentre som joves, cantem com pardals sobre munts de fem; als quaranta anys ja som vells i comencem a pensar en la mort. Quina mena d'herois som? Només vull explicar a la gent, amb total honradesa: mireu com n'és d'avorrida i d'apagada la vostra vida. Que les persones ho entenguin, això és el que més importa; si així ho fan, segurament inventaran una vida diferent i millor. L'home millorarà quan ho hagi entès."

(Anton P. Txèkhov)

Direcció:	Oriol Tarrasón
Ajudant de direcció:	Fàtima Campos
Repartiment:	Annabel Castan Bernat Quintana Pep Ambròs Mireia Illamola Arnau Puig
Escenografia:	Les Antonietes
Il·luminació:	Iñaki Garzón
Treball de cos:	Fàtima Campos
Disseny:	Assad Kassab
Cap tècnic:	Sam Quiles

SINOPSI

En una ruïnosa finca, Vània i Sònia han treballat servilment per mantenir-la. Ara el professor Serebriakov i la seva jove esposa, Ielena, han tornat a la finca de visita portant amb ells el caos i la desorganització. Les visites constants del metge, Àstrov, no són gens útils. El dinar ja no se serveix a l'hora de dinar, la feina es deixa de fer, i les llargues i fredes nits es passen sense dormir. En aquest caos creixen tres amors que els consumeixen i que estan destinats al fracàs.

En aquest clima sufocant i d'esperances frustrades, el professor decideix anunciar un pla xocant.

Gènere: Drama

Idioma: Català

Durada aproximada: 1h 35m

PARLEM DE TXÈKHOV

Anton Pàvlovitx Txèkhov (1860 – 1904), fou un dels principals dramaturgs i narradors de Rússia.

En només quaranta-quatre anys de vida, va escriure al voltant de mil relats de diversa llargària, més de quatre mil cartes i un grapat de peces teatrals. Anton Txèkhov és reconegut com un mestre absolut del relat i com un dramaturg revolucionari i encara vigent.

L'estil txekhovià és senzill, subtil, lluminós i precís, ple d'observacions fugaces i detalls. La distància i l'objectivitat respecte als personatges s'harmonitza en Txèkhov amb una entonació irònica, però amarada de tendresa, i una certa melangia lliure de sentimentalisme. Un protagonista típicament txekhovià és l'intel·lectual apàtic i malenconiós que se sent avorrit i incapaç de fer res de profit, cosa que l'impulsa a filosofar sobre la vaguetat de viure. El compromís amb la veritat literària i la versemblança en les seves obres és consistent amb una apel·lació humanística i progressista. Sovint, però, se li va retreure una visió entomològica sobre els seus personatges. Les seves obres dramàtiques que, amb les posades en escena del Teatre d'Art, van tenir un cert ressò, van ser titllades d'antiteatrals per la manca d'una acció vigorosa en escena. Certament, trencava amb el melodrama tradicional d'aleshores i obria camí cap als canvis en la concepció teatral que han tingut lloc durant el segle vint, incloent-hi el teatre de l'absurd o de la paradoxa.

PARLEM DE L'OBRA

L'Oncle Vania és una obra plena d'humor, una obra d'amors creuats i desitjos no correspostos, grans esperances i somnis per canviar la realitat que ens rodeja, amb la ironia i el sarcasme habituals de Txèkhov, que ens fa riure de les nostres pròpies frustracions i sembla plantejar-nos un dilema: ¿Resignar-se o reaccionar?

L'oncle Vania ens planteja uns personatges enfangats en una lluita amb si mateixos per poder trobar algun element d'esperança on agafar-se. Quan un ha vist la cara de la decepció i l'esgotament ja no té massa forces per seguir endavant. L'avorriment i l'absurd de la vida d'uns personatges a la Rússia de començaments del segle passat no ens cau tan lluny, en aquest moment on sembla que els ideals de la nostra societat, uns ideals d'un món més culte, més noble, més just semblen un miratge.

Txèkhov, però, té l'habilitat de posar la seva atenció en els detalls més insignificants dels nostres personatges. Com mengen, com riuen, com ploren. Aleshores la realitat es deforma i pren uns tints d'humor i ironia, que alleugereixen la situació dramàtica. Els seus personatges no es resignen a ser absurds i avorrits com la seva vida, sinó que en l'intent de sortir d'aquest estat creen una acció vertiginosa al seu costat que ens arrossega a nosaltres mateixos a l'alliberament.

L' EQUIP

Després de l'aventura de posar dalt de l'escenari un text d'una foscor existencialista de l'Alemanya d'entre guerres, **EL MAL DE LA JOVENTUT** de Brückner (Temporada 2009) , de dur a escena una proclamació de llum i de vida amb el **MOLT SOROLL PER RES** de W. Shakespeare (Temporada 2010) i de reflexionar sobre la responsabilitat de lluitar per allò que és just amb **STOCKMANN** (TEMPORADA 2013), adaptació d'Un enemic del poble, d'Henrik Ibsen, ara, **Les Antonietes** proposen un acostament a l'*Oncle Vània*. Entre odis, amors, gelosies i frustracions, sis personatges es debaten per comprendre què hi han vingut a fer, en aquesta vida, a part de beure vodka i escalfar el samovar.

T

TEATRE

● NO HAS TROBAT RES MILLOR?
 ★ PER PASSAR L'ESTONA
 ★★ T'AGRADARA
 ★★★ NO TE LA PERDIS
 ★★★★ OBRA MESTRA

L'APUNTADOR

EL LICEU OBRE PORTES

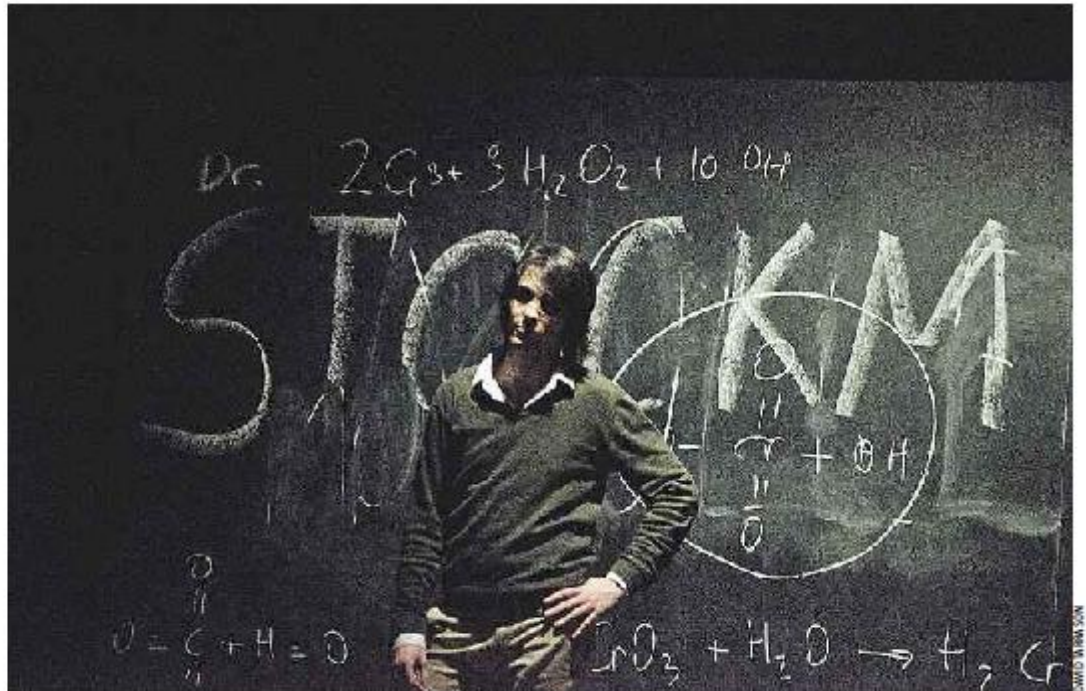
Aquest diumenge es celebra el Dia Europeu de l'Òpera. Per això el Gran Teatre del Liceu us convida a una jornada de portes obertes que us permet visitar els espais emblemàtics de l'edifici. Si no heu travessat mai aquestes portes llegendàries, aquesta és la vostra oportunitat!
Dg. 12/5. Gran Teatre del Liceu. La Rambla, 51. De 10 a 18h.

SENSE PAUSA, A COMPRAR 'PRUSA.'

Voleu estar al dia sobre la nova dramaturgia italiana? Doncs no podeu deixar de llegir el dossier *Teatre italià contemporani*, un dels plats forts de nou número de la revista *Prusa*. Com sempre, la trobareu segur a la Sala Beckett, que per alguna cosa estem parlant d'una publicació del tot vinculada a aquest espai i al seu Obrador. Itallians a banda, hi trobareu també articles sobre Victoria Spunberg i Simon Stephens o sobre el teatre rus actual.

IVAN, JUSTAMENT PREMIAT

Basat en el cas real d'un nen moscovita que va sobreviure als carrers de Moscou gràcies a l'ajut d'un remat de gossos, l'excel·lent muntatge de l'obra de Hattie Maylor *Ivan i els gossos* acaba de guanyar el Premi Crítica Serra d'Or. Enhorabona tant a l'autora, com a l'actor Pol López i el director Pau Camí, responsables d'aquest espectacle presentat amb molt d'èxit al llure de Gràcia.

QUAN LA MAJORIA REPRESENTA L'ERROR MÉS GRAN

LES ANTONIETES TEATRE DONEN LA RAÓ AL DR. STOCKMANN D'IBSEN

Ha costat. La vida de la petita ciutat del nord de Noruega en què Henrik Ibsen situa la seva magistral obra *Un enemic del poble* no sempre ha sigut una vida fàcil. Però ara sí: la prosperitat ha arribat a aquest indret i les perspectives de futur no poden ser més prometedores. I tot, gràcies a les algües del balneari; unes algües que, si ja semblen beneficiosament curatíves per a tothom que les pren, per als habitants d'aquesta comunitat han resultat ser gairebé miraculoses. I amb les noves instal·lacions del balneari, això serà un no parar de visitants i més visitants, ningú no ho pot dubtar. El que també resulta indubtable és que els germans Stockmann formen un bon equip. L'un com a alcalde i l'altre com a director mèdic del balneari, el cas és que tots dos han contribuït força que ara aquesta ciutat es trobi en el bon moment econòmic en què es troba. I així és com estan anant les coses quan Ibsen inicia la seva obra.

O potser caldria dir que així és com estaven anant fins fa no res. El cert és que el Dr. Stockmann —que gaudeix com el que més en companyia de la seva família de l'acomodada posició en què ara es troba i sembla de més bon humor que mai— ha de comunicar als seus conciutadans una cosa molt important. I aquesta cosa ho canviarà tot.

CAL TANCAR L'AXETA

Però què s'empatolla, el bon doctor? S'ha begut l'ententament? Ara resulta que sí Stockmann es mostrava tan alegre era perquè creia haver descobert a temps que un agent contaminant vingut de no sé quin fabricant està embruttint aquestes algües tan aparentment saludables. Tal com ell ho veu, no queda altre remeï que aturar les màquines i fer unes bones reformes al balneari per depurar les algües i evitar la seva infecció. Però, s'ha plantejat de debò Stockmann el cost que té

fer això? I no solament per la inversió que significa; això encara potser seria suportable. En canvi, qui és capaç després de tornar a recuperar el bon nom del balneari? No comprèn el doctor que el bé comú i els interessos col·lectius s'han de situar per damunt de tot? De debò els vol sacrificar en nom d'uns escrúpols ètics que potser ni tan sols estan del tot justificats?

LA MINORITÀRIA VERITAT

Primer, ens va ficar entre les angoixes existencials d'*El mal de la joventut* de Brückner. Després, ens va divertir amb els shakespeareans equívocs amorosos de *Molt soroll per no res*. I ara, Les Antonietes Teatre ens vol fer partícips d'un debat tan vigent avui com quan Ibsen va estrenar el 1883 l'obra que la companyia ens ofereix en versió llitura. Ara, com llavors, cal preguntar-se fins a quin punt la fidelitat als propis ideals (o, senzillament, a una veritat que

se sap inquestionable; Stockmann tampoc respon exactament al model de l'idealista militant quan comença l'obra) justifica que ens saltem les normes establertes i posem en perill allò que la majoria considera com a beneficiós. Una pregunta, no ens enganyem, a la qual Ibsen dóna una resposta contundent. La seva posició deixa molt clar que una mentida no es torna mai veritat, encara que tingui el suport de la més àmplia majoria absoluta. De vegades és a les minories molt minoritàries a qui toca deixar en evidència les misèries ètiques de les majories.

RAMON OLIVER

STOCKMANN

A partir d'*Un enemic del poble*. D'Henrik Ibsen. **Dir.**: Oriol Tarrasón. Les Antonietes Teatre. **Int.**: Bemat Quintana, Pep Ambrós, Annabel Castán, Mireia Illamola, Arnau Puig. **Data:** Fins al 16/6. **Lloc:** Sala Muntaner. Muntaner, 4. **Universitat** (11, L2). **☎** 93 451 57 52. **€** 20 euros; dc, 1 d, 18 euros. **©** De dc, a ds., 20.30h; dg., 18.15h.

►► Annabel Castán, en una escena de 'Stockmann'.

Una síntesi d'impacte

CRÒNICA La versió de Les Antonietes d'“Un enemic del poble” brilla a la Muntaner

CÉSAR LÓPEZ ROSELL
BARCELONA

«**D**e què serveix la raó si no tens el poder». La frase ressona com una feridora fuetada. Per increïble que sembli *l'enemic del poble*, d'Ibsen, escrita fa 130 anys, resulta ara més actual que mai. La companyia Les Antonietes, amb Oriol Tarrasón al capdavant, estrena a la Muntaner una versió reduïda de l'obra titulada *Stockmann*, en un encertat intent de posar l'accent sobre el personatge central i la seva insubornable defensa de la veritat i la justícia.

Només han passat sis anys des de l'estrena al Tivoli de la producció del CDN amb Francesc Orella, però davant d'aquell potent muntatge el quintet d'actors que la representa manté l'impacte d'un plantejament necessari i valent. I el millor que es pot dir és que les tisores, que han deixat només els personatges principals i recursos com la participació del públic en l'assemblea, han fet les retallades precises per mantenir l'essència del discurs.

Stockmann (magnífic Bernat Quintana), director mèdic d'un lu-

cratiu balneari i germà de l'alcalde de la ciutat (Pep Ambrós), descobreix que les aigües del centre estan contaminades per una filtració que procedeix d'una fàbrica de la seva sogra (Annabel Castán, alhora interpret del rol d'esposa del científic). El doctor vol tancar el centre per fer reformes, però topa amb l'oposició del regidor, el portaveu dels comerciants (Arnau Puig) i la directora del diari local, que s'alinea amb ells (Míriam Illamola).

La pugna entre la defensa d'uns fets irrefutables i la necessitat d'amagar-los es torna ferotge. Les forces vives converteixen el metge en l'enemic del poble. Els que s'afereixen a la majoria per justificar la seva actitud recorden els governants actuals. «La minoria pot tenir raó perquè l'enemic més terrible és el de la massa amorfa». Contundent rèplica d'un Stockmann que lluitarà contra el seu desterrament. La tensió de la col·lisió entre la veritat i els que defensen interessos sotmesos al poder creix sense parar. Un muntatge de gran força, malgrat la senzillesa escenogràfica, que ens enfronta a conflictes morals inapel·lables. Molt recomanable. =

HEROIS D'ATACAMA

Banderas rodará un film dels miners xilens

Antonio Banderas protagonitzarà *The 33*, un film basat en la història de supervivència dels miners sepultats més de dos mesos el 2010 en un jaciment d'Atacama (nord de Xile), informa la revista *Variety*. Banderas serà Mario Sepúlveda, el carismàtic miner que es va guanyar el sobrenom de *Súper Mario*. La mexicana Patricia Riggen dirigirà un elenc en què hi haurà Martin Sheen.

SALT AL CINEMA

Quim Gutiérrez serà Anacleto, agent secret

Javier Ruiz Caldera (*Spanish movie*) dirigirà l'adaptació a la gran pantalla d'*Anacleto, agente secreto*, el personatge de còmic creat el 1964 per Manuel Vázquez. Quim Gutiérrez serà el protagonista d'una producció de Zeta Audiovisual que començarà a rodar-se el març del 2014, coincidint amb el 50è aniversari del naixement del famós agent.

CINES

©: Metratz; E: Goltz; C: Català; A: Analògic; D: Digital; 3D: Three dimensions; O: Omnitraz; I: Imax; VO: versió original subtítols català; VOCS: versió original subtítols català.

BARCELONA

ALEXANDRA
Rambla de Catalunya, 90. Tel. 932150503. www.chocalexandra.com. M. cada dia, 3 auras.

La casa	19.30	22.30		
La última llibre	16.20	18.20	20.20	22.20
All	16.25	22.25		
Indignados	16.10	22.10		
Tombey VO	16.45	22.45		
Amer	11.55	17.55	22.15	
Mescolli va a morir	10.15			
Las horas del verano	10.15			
Un planeta solitario	10.15			
El payaso	10.05			
On the road	11.45			
Barbara	12.90	18.25	20.25	
La cocinera del...	12.20			

ARENAS CINE GAI

Tempesta, 5-7. Tel. 934231183. Sessió continua, cada dia les 10.30h. Bona nit / T si vivimem todos juntos?

ARENAS MULTICINES

C. C. Las Arenas, 902424243. G. de vídeo, tel. 932150503. www.grupobcn.com.

La gran boda D, VOCS	16.05	18.05	20.05	22.05	00.05
La gran boda D, VOCS	16.30	19.15	22.00		
El gran Gatsby D	16.00	18.00	19.00	21.00	22.00
El gran Gatsby D	00.45				
El gran Gatsby	17.00	20.00	03.00		
La mala D, VOCS	16.05	18.05	20.05	22.05	00.10
La mala D, VOCS	16.30	19.15	22.00		
Or, un mundo... D, VOCS	16.10	19.05			
Noche de vino y... D, VOCS	16.10	19.05	22.00	00.20	
Noche de vino y... D, VOCS	16.10	19.05	22.00	00.20	
Les Croods D, VOCS	16.00	18.00	20.00		
Tipsos legals D, VOCS	22.00	00.20			
Tipsos legals VOCS	16.30	19.00	22.00	00.20	
Oblivion D, VOCS	16.00	19.00	22.00	00.20	
Scary movie D, VOCS	16.00	18.00	20.00	22.00	00.05
Scary movie D, VOCS	16.30	19.15	22.00		
Iron Man 3 D, VOCS	16.00	19.00	22.00	00.30	
Shrek D, VOCS	16.00	18.00	20.00	22.00	00.10
Shrek D, VOCS	16.20	19.10	22.00		
Ayer no termino nunca D, VOCS	16.00	18.00			
Objetivo: la Casa Blanca D, VOCS	16.30	19.20	22.00	00.20	

ARIBAU CLUB

Gran Via de les Corts Catalanes, 567. T. 932424243. www.grupobcn.com.

El imperio D, VOCS	16.45	19.15	22.00
Anna Karenina D, VOCS	16.45	19.15	22.00

ARIBAU MULTICINES

Aribau 8110. Tel. 932424243. www.grupobcn.com.

Tudo sobre un homicidio	16.00	18.05	20.10	22.15
La gran boda	16.00	18.00	20.00	22.00
Noche de vino y copas	16.00	18.05	20.10	22.15
Shrek	16.00	18.05	20.10	22.15
El gran Gatsby D	16.00	19.00	22.00	

BOLICHE

Avenida Diagonal, 508-510. Tel. 932424243. Dimarts, Gauras.

Indignados VOCS	16.00	17.45	19.30	21.15
Maga VOCS	16.10	17.50	19.40	21.30
Tango Héro VOCS	16.05	18.00	20.00	22.00
Tango Héro VOCS	16.00	17.40	19.20	21.00

BOSQUE MULTICINES

Riba del Port, 103. 932424243. G. de vídeo, tel. 932150503. www.grupobcn.com.

El gran Gatsby D	16.00	19.00	22.00	00.45	
Les Croods D, VOCS	16.05	18.10			
Tudo sobre un... D, VOCS	20.10	22.15	00.45		
Tudo sobre un... VOCS	16.00	18.05	20.10	22.15	00.45
Scary movie D	16.00	18.00	20.00	22.00	00.40
Shrek	16.05	18.10	20.15	22.20	00.45
La gran boda	16.05	18.05	20.05	22.05	00.40
La mala D	16.15				
Oblivion D	19.00	22.00	00.40		
Ayer no termino nunca	16.15	18.15			
Noche de vino y copas	20.15	22.15	00.45		
Objetivo: la Casa Blanca	16.05	19.05	22.05	00.40	
Iron Man 3 D	16.00	19.00	22.00	00.40	

CINEMES GIRONA

Girona, 175. T. 931184521. www.cinemasgirona.cat. Omnitraz, larca, De dimarts adijous, Festival de cinema i dansa moderns de Barcelona / Diendes, Jordi Sabatero presenta 'El món màgic de Georges Méliès', C. 21.00.

La nostra vila D, VOCS	19.30	
La nostra vila D, VOCS	19.30	21.30
Un gran equip D, VOCS	17.30	21.30
Un gran equip D, VOCS	17.30	
Tango Héro D, VOCS	19.30	
El cosmoheroi D, VOCS	17.30	21.30

CINESA DIAGONAL

Santa Fe de Nou Mèdic, s/n. T. 932333331. Goltz; dimarts i vigiles de festiu. Mèdiatraz; dimarts i festiu. www.chocsa.com.

Ayer no termino nunca D	16.00	18.00	19.00	21.00	22.00
Buscando a Nemo D, VOCS	12.00	16.00			
Combinable D	00.30				
Echelos secundarios D	20.30				
El gran Gatsby D	12.15	17.00	20.00	23.00	
El gran Gatsby D	12.20	16.00	19.00	22.00	
El gran Gatsby D, VOCS	18.00	21.00	00.15		
El gran Gatsby D, VOCS	12.20	16.00			
Les Croods D	12.00				
Les Croods D, VOCS	12.20	16.00	18.10		
El vuelo D, VOCS	16.10	19.10	22.10		
Iron Man 3 D, VOCS	17.00	20.00	00.20		
Iron Man 3 D	12.10	16.00	19.00	22.00	
La gran boda D	12.10	16.30	19.30	20.30	22.30
La mala D	00.30				
La mala D, VOCS	12.00	16.00	18.00	20.00	22.00
Les Croods D	16.00	20.20	22.30	00.40	
Les Croods D, VOCS	12.20	16.00	18.10		
El vuelo D, VOCS	16.10	19.10	22.10		
Iron Man 3 D, VOCS	17.00	20.00	00.20		
Iron Man 3 D	12.10	16.00	19.00	22.00	
La gran boda D	12.10	16.30	19.30	20.30	22.30
La mala D	00.30				
La mala D, VOCS	12.00	16.00	18.10	20.10	22.10
Les Croods D	16.00	20.20	22.30	00.40	
Les Croods D, VOCS	12.20	16.00	18.10		
El vuelo D, VOCS	16.10	19.10	22.10		
Iron Man 3 D, VOCS	17.00	20.00	00.20		
Iron Man 3 D	12.10	16.00	19.00	22.00	
La gran boda D	12.10	16.30	19.30	20.30	22.30
La mala D	00.30				
La mala D, VOCS	12.00	16.00	18.10	20.10	22.10
Les Croods D	16.00	20.20	22.30	00.40	
Les Croods D, VOCS	12.20	16.00	18.10		
El vuelo D, VOCS	16.10	19.10	22.10		
Iron Man 3 D, VOCS	17.00	20.00	00.20		
Iron Man 3 D	12.10	16.00	19.00	22.00	
La gran boda D	12.10	16.30	19.30	20.30	22.30
La mala D	00.30				
La mala D, VOCS	12.00	16.00	18.10	20.10	22.10
Les Croods D	16.00	20.20	22.30	00.40	
Les Croods D, VOCS	12.20	16.00	18.10		
El vuelo D, VOCS	16.10	19.10	22.10		
Iron Man 3 D, VOCS	17.00	20.00	00.20		
Iron Man 3 D	12.10	16.00	19.00	22.00	
La gran boda D	12.10	16.30	19.30	20.30	22.30
La mala D	00.30				
La mala D, VOCS	12.00	16.00	18.10	20.10	22.10
Les Croods D	16.00	20.20	22.30	00.40	
Les Croods D, VOCS	12.20	16.00	18.10		
El vuelo D, VOCS	16.10	19.10	22.10		
Iron Man 3 D, VOCS	17.00	20.00	00.20		
Iron Man 3 D	12.10	16.00	19.00	22.00	
La gran boda D	12.10	16.30	19.30	20.30	22.30
La mala D	00.30				
La mala D, VOCS	12.00	16.00	18.10	20.10	22.10
Les Croods D	16.00	20.20	22.30	00.40	
Les Croods D, VOCS	12.20	16.00	18.10		
El vuelo D, VOCS	16.10	19.10	22.10		
Iron Man 3 D, VOCS	17.00	20.00	00.20		
Iron Man 3 D	12.10	16.00	19.00	22.00	
La gran boda D	12.10	16.30	19.30	20.30	22.30
La mala D	00.30				
La mala D, VOCS	12.00	16.00	18.10	20.10	22.10
Les Croods D	16.00	20.20	22.30	00.40	
Les Croods D, VOCS	12.20	16.00	18.10		
El vuelo D, VOCS	16.10	19.10	22.10		
Iron Man 3 D, VOCS	17.00	20.00	00.20		
Iron Man 3 D	12.10	16.00	19.00	22.00	
La gran boda D	12.10	16.30	19.30	20.30	22.30
La mala D	00.30				
La mala D, VOCS	12.00	16.00	18.10	20.10	22.10
Les Croods D	16.00	20.20	22.30	00.40	
Les Croods D, VOCS	12.20	16.00	18.10		
El vuelo D, VOCS	16.10	19.10	22.10		
Iron Man 3 D, VOCS	17.00	20.00	00.20		
Iron Man 3 D	12.10	16.00	19.00	22.00	
La gran boda D	12.10	16.30	19.30	20.30	22.30
La mala D	00.30				
La mala D, VOCS	12.00	16.00	18.10	20.10	22.10
Les Croods D	16.00	20.20	22.30	00.40	
Les Croods D, VOCS	12.20	16.00	18.10		
El vuelo D, VOCS	16.10	19.10	22.10		
Iron Man 3 D, VOCS	17.00	20.00	00.20		
Iron Man 3 D	12.10	16.00	19.00	22.00	
La gran boda D	12.10	16.30	19.30	20.30	22.30
La mala D	00.30				
La mala D, VOCS	12.00	16.00	18.10	20.10	22.10
Les Croods D	16.00	20.20	22.30	00.40	
Les Croods D, VOCS	12.20	16.00	18.10		
El vuelo D, VOCS	16.10	19.10	22.10		
Iron Man 3 D, VOCS	17.00	20.00	00.20		
Iron Man 3 D	12.10	16.00	19.00	22.00	
La gran boda D	12.10	16.30	19.30	20.30	22.30
La mala D	00.30				
La mala D, VOCS	12.00	16.00	18.10	20.10	22.10
Les Croods D	16.00	20.20	22.30	00.40	
Les Croods D, VOCS	12.20	16.00	18.10		
El vuelo D, VOCS	16.10	19.10	22.10		
Iron Man 3 D, VOCS	17.00	20.00	00.20		
Iron Man 3 D	12.10	16.00	19.00	22.00	
La gran boda D	12.10	16.30	19.30	20.30	22.30
La mala D	00.30				
La mala D, VOCS	12.00	16.00	18.10	20.10	22.10
Les Croods D	16.00	20.20	22.30	00.40	
Les Croods D, VOCS	12.20	16.00	18.10		
El vuelo D, VOCS	16.10	19.10	22.10		
Iron Man 3 D, VOCS	17.00	20.00	00.20		
Iron Man 3 D	12.10	16.00	19.00	22.00	
La gran boda D	12.10	16.30	19.30	20.30	22.30
La mala D	00.30				
La mala D, VOCS	12.00	16.00	18.10	20.10	22.10
Les Croods D	16.00	20.20	22.30	00.40	
Les Croods D, VOCS	12.20	16.00	18.10		
El vuelo D, VOCS	16.10	19.10	22.10		
Iron Man 3 D, VOCS	17.00	20.00	00.20		
Iron Man 3 D	12.10	16.00	19.00	22.00	
La gran boda D	12.10	16.30	19.30	20.30	22.30
La mala D	00.30				
La mala D, VOCS	12.00	16.00	18.10	20.10	22.10
Les Croods D	16.00	20.20	22.30	00.40	
Les Croods D, VOCS	12.20	16.00	18.10		
El vuelo D, VOCS	16.10	19.10	22.10		
Iron Man 3 D, VOCS	17.00	20.00	00.20		
Iron Man 3 D	12.10	1			

en breu

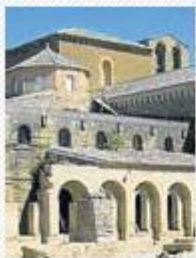

AMY ESPRIU

Un espectacle celebrarà els 100 anys d'Espriu a Arenys

La mítica Sinera tornarà a reviure el 10 de juliol al poble que la va inspirar, Arenys de Mar, just quan es commemorarà el centenari del naixement de Salvador Espriu. Maria del Mar Bonet, Marina Rossell, Gerard Quintana, Monica Green, Roger Mas, Anna Roig, Didac Rocher, Rosa Pou, Ivette Nadal i Joan Colomo cantaran els versos del poeta en un espectacle que vol conjugar el teatre, la música i el circ. Per a l'espectacle, un dels actes centrals de l'Any Espriu, s'han escollit 20 poemes. "N'hi haurà que ja han estat musicats i altres que han estat compostos expressament per a l'ocasió. Serà l'Espriu més festiu. Volem donar a conèixer la part més grotesca i somegera de la seva poesia. Els captaires, els óssos que ballen, els gitanos, les riudes d'Arenys. Sinera renaixerà de manera poètica i potent", explica Lluís Danés, el director de l'espectacle. Mentre a l'escenari soni la música, els trapezistes es gronxaran als arbres i les veus de Dolo Beltrán i Jordi Boixaderas faran de fil narratiu. Amb l'espectacle també es vol recordar la història d'amistat que hiva haver entre Espriu i Bartomeu Rosselló-Porcel. Espriu, fins i tot, va fer construir un ninxolet per al seu amic a Arenys. El conseller Ferran Mascarell destaca que "el concert té la voluntat de socialitzar la figura i l'obra de l'escriptor".

Aragó reclamarà més art sacre: unes pintures murals del MNAC

L'orde de Sant Joan de Jerusalem del monestir de Santa Maria de Sixena (Osca) ha cedit al govern d'Aragó -tal com aquest els havia demanat- els drets perquè pugui reclamar les valuoses pintures murals del segle XII originàries del monestir que estan en dipòsit al MNAC.

Max Wheeler, guardonat amb el Premi Internacional Ramon Llull

El jurat del Premi Internacional Ramon Llull ha distingit el catalanòfil britànic Max Wheeler (Middlesex, 1946) per la seva contribució al coneixement de la realitat històrica i cultural catalana des de fora del domini lingüístic. Wheeler, catedràtic emèrit en lingüística de la Universitat de Sussex i membre de la Secció Filològica de l'Institut d'Estudis Catalans, ha estudiat fonologia i morfologia, i ha defensat la unitat lingüística del català en les seves diverses modalitats. El premi, dotat amb 8.000 euros i convocat per la Fundació Ramon Llull i la Fundació Congrés de Cultura Catalana, s'entregarà al novembre a Andorra.

LITERATURA

L'editor Jaume Vallcorba mantenint un diàleg virtual amb Francesc Parcerisas -a la pantalla-, autor de *La primavera a Pequín*. FRANCESC MELDON

Els llibreters catalans premien la singularitat

Francesc Parcerisas, Mordecai Richler i Roberto Innocenti guanyen el 14è Llibreter

Un dietari sobre Pequín amb somnis i poemes. Una novel·la càustica i arriscada. Una relectura moderna de *La caputxeta vermella*. Parcerisas, Richler i Innocenti guanyen el catorzè Premi Llibreter.

JORDI NOPCA

BARCELONA. Des que l'any 2010 el Premi Llibreter es va dividir en tres categories, corresponents a Literatura Catalana, Altres Literatures i Album Il·lustrat, mai no s'havia donat el cas que la majoria dels autors premiats no hi fossin presents. Ni

Mordecai Richler -mort el 2011-, ni Aaron Frisch, autor del text que acompanya les il·lustracions de Roberto Innocenti, desaparegut prematurament als 37 anys. Ni tan sols es va comptar amb la presència de Francesc Parcerisas, que tot i així va atendre els periodistes des de Còrdova a través d'una videoconferència poc afortunada, en què el seu discurs va arribar entretallat.

Va quedar clar, en tot cas, que una vegada més els llibreters catalans s'han decidit a premiar tres llibres d'una gran singularitat, que a partir d'avui els lectors es miraran

amb molta més avidesa. Parcerisas va explicar els tres eixos de *La primavera a Pequín*, que detalla l'entrada a la capital xinesa el 2011: "Hi ha una part de descripcions d'algú que mira per la finestra i narra el que veu, amb molta curiositat. L'estranyesa que em provocava el dia a dia s'havia de veure reflectida d'alguna manera, i va ser per això que vaig escriure els somnis. Finalment, per afegir-hi el tòpic vaig intercalar-hi la traducció d'alguns poemes xinesos. Són el llevat del pastís, que fan el llibre més esponjós i més lleuger".

Doble premi per a Vallcorba

L'editor Jaume Vallcorba va precedir les paraules de Parcerisas recordant que el premi el feia content perquè Quaderns Crema va començar publicant poesia -Ausias March i Antoni Marí- i la recompensa a una obra en "prosa elegantíssima" d'un "molt bon i extraordinari poeta" era motiu d'una doble felicitat. Ahir Quaderns Crema també va ser reconeguda per la traducció catalana de *El cas de Barney Panofsky*, de Mordecai Richler, una novel·la que en castellà va ser publicada l'any 2000 a Mondadori i va tornar a les llibrerries al 2011 de la mà de Sexto Piso. "És un llibre d'estructura complexa, ple de salts en l'espai i en el temps, però tot i així amb una prosa clara i fluida. Té una pila de situacions hilarants i poc correctes", va dir el llibreter Josep Çots.

En la categoria d'Album Il·lustrat, el llibre guanyador ha estat *La caputxeta vermella* (Símbol Editors / Kalandraka). Roberto Innocenti i Aaron Frisch fan travessar un suburbi al seu personatge, on es troba amb un llop motorista. "Tot i els canvis d'ambientació, el nus de la faula continua intacte -reconeixia Innocenti-. En la nostra versió s'hi veu reflectit el present italià".

TEATRE

Henrik Ibsen, l'indignat

Crítica

'Stockmann'
SALA MUNTANER
Últims dies

JUAN CARLOS OLIVARES

Oriol Tarrasón i Les Antonietes han vist en l'enemic del poble d'Ibsen el text que conté tot el que permet a un creador de pronunciar-se ara sobre una realitat en estat crític. Després de passar-lo per un substancial sedàs i reduir-lo a una versió essencial titulada *Stockmann*, han obtingut un text que funciona, a l'escenari de la Sala Muntaner, com un document polític. En sobreviu el que serveix al missatge: ficció amb claredat periodística. Teatre amb titulars.

Potser la soledat de l'heroi (el radical Dr. Stockmann) sigui en l'actualitat un personatge menys angelical en el seu sentit ètic i en la seva

Bernat Quintana protagonitza *Stockmann*. G. TARRASÓN

solitud davant la massa alienada, però els seus enemics i les seves maniobres de manipulació i assetjament són tan reconeixibles el 2013

com el 1882. El sentit de comunitat s'ha tornat molt més complex, igual que la idea de l'individu, integrat i connectat a una xarxa virtual inexistente al segle XIX. Un anacronisme que Tarrasón obvia amb intel·ligència. El públic comprèn a la primera qui són els dolents i qui són els bons i quins arguments o estratègies fan servir per defensar-se. Un públic motivat que arrenca a aplaudir abans que els llums indiquin el final de l'obra.

La posada en escena austera s'apunta amb elegància a l'estètica dramàtica del teatre germànic que per aquí ha cultivat Àlex Rigola. Bones interpretacions que saben com traslladar a l'escenari l'ambigüitat entre drama i comèdia que el mateix Ibsen no va voler dilucidar. La subtil ironia de començar el muntatge amb *The look of love* de Burt Bacharach -mestre de l'*easy-listening*- en un ambient de frívola displicència balnearia és una formidable aclucada d'ull a la fragilitat de l'aparador del benestar. Un moment de lleugeresa per a una obra que després d'aquest pròleg sembla redactada pels periodistes indignats de *Milennium*, la revista-denúncia de Mikael Blomkvist.

MUNTATGE DE LA COMPANYIA LES ANTONIETES A LA SALA MUNTANER

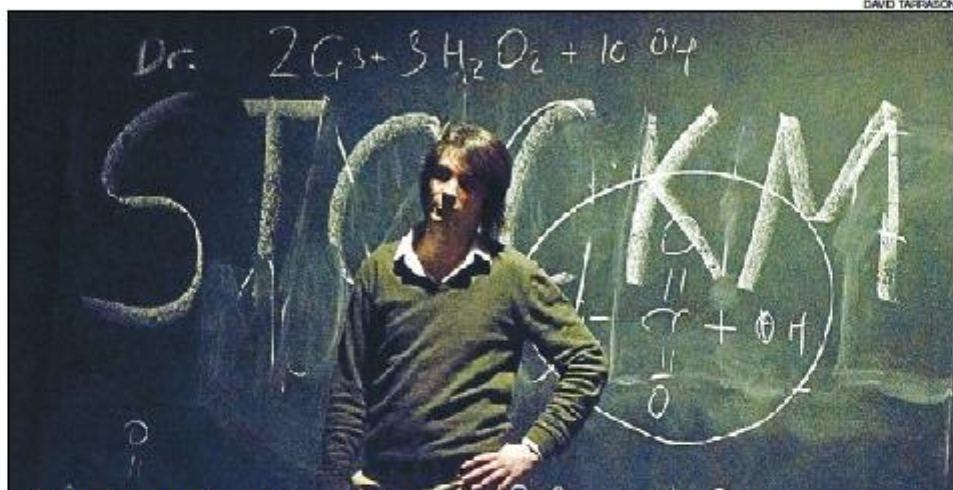
La rauxa d'Ibsen

Oriol Tarrasón firma 'Stockmann', adaptació lliure i abreujada d'"Un enemic del poble" que n'afirma la càrrega passional = **Bernat Quintana** és el metge d'un drama amb gran conflicte moral

JOSE CARLOS SORRIBES
BARCELONA

Els clàssics són clàssics perquè, pura redundància, el seu missatge va més enllà del temps en què van ser escrits. En alguns casos, la seva vigència arriba a ser superior fins i tot a la de la seva època. Una cosa semblant li va passar a Oriol Tarrasón amb *Un enemic del poble* (1882), de Henrik Ibsen. Actor i director, Tarrasón és el responsable habitual dels muntatges de Les Antonietes, la companyia fundada el 2007 per les actrius Annabel Castan i Maria Ibars i que ha ampliat la seva llista de còmplices amb intèrprets com Bernat Quintana i Pep Ambrós.

«Ibsen no tan sols era un autor avançat a la seva època; també a la nostra. Deia coses que encara avui generen conflicte», diu el director de Stockmann, que estrena avui a la Sala Muntaner. Ja des del títol es comprova que es tracta d'una versió lliure del drama, retallada (una hora i quart), i centrada en el metge que genera el conflicte d'*Un enemic del poble*. El doctor Stockmann de-

►► Personatge amb dilema ► Bernat Quintana (Stockmann), en una escena del muntatge.

nuncia les aigües contaminades d'un balneari que és la font econòmica del seu poble i rep la incomprensió dels seus veïns per anar contra els seus interessos. «Ens hem centrat en el con-

flicte moral de privació de la llibertat, del dret a la paraula i de la recerca de la veritat. És una obra que requereix molt compromís; així ho vam parlar als assajos», diu Tarrasón.

El treball dramàtic d'aquesta versió lliure inclou la reducció a sis personatges, una manera d'explicar la història «com si fos avui» i un treball amb el llenguatge per treu-

re a les paraules «el poble tants anys». «Tampoc de copa ni levites, ni tació en una època co- geix el director.

Bernat Quintana és Annabel Castan dobl na i la sogra del prota Ambrós és l'alcalde metge), Mireia Illam riodista, i Arnau Puig dels empresaris.

Un Stockmann jo

Quintana, acabat de omfal Cyrano d'Oriol B resposta convincent ta de si no és un actor per al paper que va fe ple, Francesc Orella er ge del Centro Dramàtic «Els personatges no el que importa és el Quan treballes el text més, és molt passional»

Aquesta passió por dir que és una obra m da» amb uns monòlegs voquen una gran «con la coneixia ni com a l a espectador. Vaig ve casa dels meus pare gir i em va atrapar», e següent va ser convè còmplices. «Quan els meus companys de m vaig veure la cara d'inc feien vaig pensar que idea», diu Tarrasón. =

POESIA
POESIA
POESIA
POESIA

SETMANA
DE LA POESIA
DE BARCELONA

8-14 MAIG 2013

XXIX FESTIVAL INTERNACIONAL
DE POESIA DE BARCELONA

DIMARTS 14 DE MAIG 2013, A LES 21.00 H
PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

FRANCESC PARCERISAS

BEI DAO

JORIE GRAHAM

CARLES MIRALLES

HANS MAGNUS ENZENSBERGER

FABIO MORÁBITO

XXIX Festi
Internacion
de Poesia
Barcelon

PREU DE ENTRADA:
5 € (10 €)
VERBA D'ENTRADA:
TIGUET RAPELES
DE DUCUS A D'IMPENSE
EL 0000000000
LA 0000000000
0000000000
TAGUETES DEL PALAU
DE LA MÚSICA CATALANA
DE 0000000000
0000000000
TELEFONADA
0000000000
0000000000
EL 0000000000
www.telefonada.com

Ajuntament de
Barcelona

bcn.cat/
setmanapoesia
facebook.com/bcnsetmanapoesia
twitter.com/bcn cultura

BARCELONA inspira DNA

“MOLT SOROLL PER RES”: EL SHAKESPEARE MÁS FRESCO, EN LA SALA MUNTANER

miércoles, 04 de mayo de 2011 09:14

Texto: Joan Pere

Les Antonietes Teatre producen "Molt soroll per res", texto de William Shakespeare traducido por Salvador Oliva (no confundir con la traducción realizada por J.M. Sagarra) y con Oriol Tarrasón en la dirección. Esta comedia, que versa sobre el amor en su aspecto más luminoso y positivo, podrá disfrutarse en la Sala Muntaner desde el 4 de mayo hasta el 5 de junio.

Una producción realizada por una compañía joven y fresca, que disfruta haciendo teatro ("No vivimos de esto, pero vivimos por esto", afirma Maria Ibars, una de las "antonietes") y que, de este modo, logran que el público disfrute en cada una de sus representaciones. "Molt soroll per res" supone un texto divertido, perfecto para distanciarse de su anterior obra "El mal de la joventut", de Ferdinand Brückner, que se sumergía en las sombras y miserias del ser humano. Por si esto fuera poco, hablamos de una obra de Shakespeare que, más allá de su innegable categoría como dramaturgo, juega a favor de las pequeñas compañías, puesto que no hay que pagar derechos de autor.

El montaje de "Molt soroll per res" remite a una obra festiva, lúdica, excesiva, donde todo puede ocurrir. El director Tarrasón explica cómo "Molt soroll per res" supone una forma de 'teatro total', si se me permite la analogía con el fútbol inventado por la escuela holandesa: sus representaciones no sólo buscan divertir y divertirse, si no que hay una "improvisación muy trabajada", elementos de juego que pretenden transportar a los espectadores a un lugar en el que pasarlo bien, buscando además su participación e implicación. Y como en el fútbol total -del que en Barcelona algo sabemos-, en la representación de "Molt soroll per res" lo que cuenta de verdad son las actrices y actores, los mimbres que levantan la obra: 16 personajes para ocho intérpretes, en los que cada cual tiene dos papeles y donde algunos personajes masculinos son representados por actrices y donde también se da el caso contrario; disculpen por insistir en la analogía: totxs atacan y totxs defienden. Está claro que no es ninguna absurdidad el reto que se han fijado les Antonietes Teatre, al perseguir el objetivo de invitar a Pep Guardiola -entrenador que ha modernizado la idea de 'fútbol total'- a disfrutar de "Molt soroll per res".

Por su parte, Oriol Tarrasón apunta a otro referente, aunque, como veremos, igualmente válido: Los Ramones. El director de "Molt soroll per res" afirma que: "Si esperamos a tener todo a favor para subir a un escenario, no lo haremos nunca porque siempre faltará algo: dinero, apoyo,...". Esto es, mantener el espíritu del 'do it yourself' de la época punk.

Para saber más, visitad: <http://www.lesantonietes.com/>

Les Antonietes fan 'Molt soroll per res a la Muntaner

Publicat per Teresa Bruna (Teatralnet) 03/05/2011

La companyia i productora Les Antonietes, fundada per Maria Ibars i Annabel Castan i ampliada ara mateix a un planter de 9 actors i actrius (elles incloses) s'atreveixen una vegada més a plantar cara a la crisi a canvi de fer el que més estimen: teatre. Des del seu primer i agosarat muntatge *L'aigua*, han tirat endavant *Magnòlies negres*, *El mal de la joventut* i ara *Molt soroll per res*, totes tres dirigides per Oriol Tarrasón. En aquesta aventura les acompanyen Bernat Quintana, Pep Ambrós, Guillem Gefaell, Bàrbara Roig, Sergi Torrecilla, Mirela Llamola i Marc Naya. El muntatge, que ja ha fet algunes preestrenes (Nau Ivanow i Salas La Planeta de Girona) s'estrena oficialment a la Sala Muntaner el 4 de maig i s'hi estaran fins al 5 de juny.

Abans, però, de continuar i de córrer el risc que algú es cansi de llegir, ens sumem al seu joc i demanem al Pep Guardiola que els vagi a veure. Bé, no se si és un joc... **Farem el que sigui perquè vingui Guardiola, el que calgui. Volem fer aquest regal a la companyia**, prometen Les Antonietes. Per tant, tothom que els pugui donar un cop de ma... Després l'incís, ja podem continuar.

És el primer Shakespeare que dirigeix Tarrasón i ha quedat gratament sorprès del que li ha agradat: **Era reticent perquè no em titllessin de pesat per fer un Shakespeare, perquè està molt representat arreu. Però ha estat una experiència gratificant. És molt divertit, àgil i molt irònic. El text és perfecte i molt bo. El tio era un cachondo!**, exclama.

L'últim espectacle, *El mal de la joventut*, que el va protagonitzar el mateix grup (amb només una persona menys), parlava de la capacitat de ser cruel. **Ens agrada parlar de la vida, però no sempre d'una manera dura. No volem que ens ubiquin aquí. Per això buscàvem un text positiu, capaç de provocar plaer, bondat... També era important no pagar drets d'autor, perquè tot va sumant, i així vam arribar al clàssic dels clàssics i a una de les seves comèdies més importants, on tot podia acabar malament i acaba bé**, continua el director.

La seva aposta és incloure el públic a la peça, trencant la quarta paret tan com sigui possible: **Fem teatre perquè tenim espectadors. I si nosaltres ens divertim, volem que ells també ens divertixin. Ja s'ho passen bé veient els actors disfrutant, però aquesta vegada hem anat una mica més enllà.** I és que quan el públic entra, els actors són per allà, se sent música... vaja, els surten a rebre. També han posat un muntatge floral que acosta estèticament el pati de butaques a l'escenari. I fins i tot demanen algú del públic per ajudar-los en un paperet *fàcil*.

L'escenografia és austera: **Hi ha molt poca cosa, suficient perquè creguis que allò passa de veritat. No es tracta que un actor no cobri per pagar l'escenografia!**, apunta Tarrasón. Tots els actors són sempre a escena o actuant o mirant els companys. L'atrezzo i vestuari, coordinat per Xesca Salvà, són també tot un joc: **Tots fem dos papers –d'home o de dona, indistintament- i juguem amb els elements de vestuari per canviar de personatge, un barret al revés, una jaqueta... El vestuari és de bagul. Jo porto les mateixes botes que portava a *El mal...*, que són del meu avi**, assegura Bernat Quintana. Maria Ibars confessa que **per al decorat hem anat a buscar-ho tot a una botiga de xinesos, tenim molta cosa. Hi ha molts elements de joc!**

Tot apunta que aquesta versió, traducció de Salvador Oliva, convertirà la Muntaner en un espai de felicitat, com ho és Messina a l'obra, a la que hi participarem tots. Han fet un cartell que confessen que no té massa a veure amb l'espectacle, però que reforça el tarannà de joc d'aquesta versió: una parella de ninos fent l'amor. **Ei, l'obra no és així, és molt blanca! És lúdica, és... m'ho he passat molt bé, estem molt bé junts. A més, un dels meus papers és el de Benedicte, que és un dels grans personatges de Shakespeare i és un plaer fer-lo amb aquesta companyia modesta, perquè treballa amb llibertat**, explica Bernat Quintana, visiblement content.

L'espectacle ha anat molt bé fins ara i ja tenen totes les entrades del dia de l'estrena venudes. Però si hi vol anar Guardiola, li trobaran lloc. Estarem al cas. Ja ho diu la Maria: **No vivim d'això, però ho fem per viure!**

TEATRO | ESTRENO

EL PERIÓDICO

Miércoles, 4 de mayo del 2011

La Muntaner juega con los enredos de Shakespeare

La compañía Les Antonietes adapta la comedia 'Molt soroll per res'

IMMA FERNÁNDEZ
BARCELONA

Como un lúdico canto al amor y la felicidad en complicidad con el público. Así se presenta la adaptación de la comedia shakesperiana *Molt soroll per res* que, bajo la dirección de Oriol Tarrasón, se estrena hoy en la Sala Muntaner, donde permanecerá hasta el 5 de junio. Una producción de Les Antonietes Teatre, la compañía de las actrices Maria Ibars y Annabel Castan, que intervienen en el enredo de faldas del bardo junto con Bernat Quintana y otros cinco intérpretes.

El reparto de 'Molt soroll per res', obra dirigida por Oriol Tarrasón.

Tras sumergirse en la oscuridad existencialista de la Alemania de entre guerras en *El mal de la juventut*, de Ferdinand Bruckner, a la compañía le apetecía soltar lastre y convocar al público a la diversión. «Queríamos un texto que hablara del amor positivo, de la capacidad del hombre de provocar placer y bondad a diferencia de la crueldad de nuestro anterior montaje», aduce el director.

LA PELÍCULA DE BRANAGH / Buscaron una obra sin derechos de autor, que no están las bambalinas para dispendios, y se toparon con el omnipresente Shakespeare. «Primero pensamos: ¡oh, qué pesado, siempre el mismo! Pero es un texto perfecto y hace más de una década que no se representaba aquí. Se recuerda por la película de Kenneth Branagh», sostiene Tarrasón, que presenta una versión actualizada a partir de la

traducción de Salvador Oliva.

El cartel de la obra -con dos muñecos a lo Barbie y Kent retozando- es equívoco, como los lances de la trama. «En Shakespeare hay mucho bajo vientre pero este montaje es muy blanco, apto para niños», aclara Quintana, que asume el papel de Benedicto, el protagonista del ingenioso duelo amoroso con Beatriz que Cupido se encargará de resolver. Son 16 personajes (algunos por actores travestidos), al que se suma otro, improvisado, por un espontáneo que saldrá cada día de la platea.

La puesta en escena subraya el carácter lúdico de la propuesta, que se inicia con los ritmos festivos de Emir Kusturica. «No nos hemos gastado el dinero en la escenografía, preferimos que los actores cobren algo. Hemos tirado de los bazares chinos», anuncia Ibars, que estima en unos 60.000 euros el coste de la producción. Flores y césped de plástico, una bicicleta, dardos... «El escenario es como una sala de juegos, un lugar de fiesta y disfrute como la Messina de Shakespeare, donde transcurre la acción», agrega la actriz, que define Les Antonietes como una productora «indigente». «No vivimos del teatro pero el teatro nos hace vivir».

TEATRE.

Les Antonietes o la tossuderia feta teatre

'Molt soroll per no res' és la darrera producció de Les Antonietes, que al maig es veurà a la Sala Muntaner. Però no s'aturen. El projecte de dur Jesús Moncada al TNC ha donat els seus fruits: la pròxima temporada s'estrenarà un espectacle dedicat a l'escriptor. Per **Xènia Bussé**

Hem conegut un dia Les Antonietes i E cambria la vida. La cosa va així. Entrada a les oficines d'aquesta companyia-productora-guerrilla teatral ja és del tot espectacular. Un noi darrere un taulell em demana que em tregui la goma, que per a la foto és millor. Foto abans de fer una entrevista? Caram, com cambria la professió i què rigid! Però aviat, darrere un biombo, trobo la solució al problema: tres noies rialleres m'expliquen que el noi de les fotos de carnet és la seva avant-sala i negoci a banda. El nostre és darrere el teló, menys mal que això és com sempre...

Les Antonietes, o el que és el mateix, Annabel Castar i Maria Ibars (la segona Maria Ibars cèlebre, després de l'escriptora i pedagog valenciana pionera en tots els àmbits que cultivà) se'n presenten amb tot el seu esplendor, comptant des de fa poc amb una tercera en discòrdia, Anna Parnau, la responsable de comunicació.

La parla de totes dues, Annabel i Maria, ens remet a origens de Poment i això fa bona eplina: dones fortes i incansables, amb caràcter i molts nassos. Mentre parlem, la intuïció es confirma i a més, s'hi afegeix el sentit de l'humor. L'embró de les Antonietes es va forjar en forma d'afinitat i amistat al Col·legi de Teatre de Barcelona, on van coincidir. Ara fa quatre anys, acabats els estudis i mentre l'una es dedicava a servir menjars i l'altra feia de dependenta al Sephora, van decidir posar en solfa un espectacle sobre poesia de Baudelaire al Llantíol, *Oda a la dona*.

«Treballàvem des de la indigència total», explica Maria Ibars. «En dos mesos vam guanyar 40 euros», afegeix. Però això, lluny de fer-les desistir, les empenyia cap endavant. Aviat es van adonar que el que més els importava, el teatre, anava més enllà d'actuar. Les motivava tocar totes les teclat, enamorades de tots els racons del seu ofici. Llavors va ser quan Jesús Moncada es va creuar a les seves vides. Absolutament fascinades per Moncada, es van submergir literalment en l'univers de Mequinenza i hi trobaren una mena d'Atlàntida perduda. Rosa M. Moncada, la germana de Jesús, es va convertir en la seva còmplice, com sempre que algú vetlla per la memòria del seu germà. Així, tot i que Annabel i Maria feien d'actrius, en un muntatge sobre els contes de Moncada necessaven tres actors i un director. Xicu Massó va acceptar la batuta i Joan Anguera, Eduard Muntada, Miquel Goeritz van acompanyar-les a l'escenari. L'origen, el primer espectacle teatral dedicat a Jesús Moncada va ser el primer avís de Les Antonietes al públic. El llistó es va col·locar a una altura considerable.

Els dos anys dedicats al projecte

DOMÈNEC LINDERT

Annabel Castar i Maria Ibars juguen a ser Les Antonietes.

Cartell d'un dels seus espectacles.

Moncada van entrenar Annabel i Maria a recórrer sense por els laberints institucionals fent tasques de productors lèrpicos. El segon projecte encara era més agosarat: El mal de la joventut de Ferdinand Brückner, amb més actors i més producció. Dirigia la peça Oriol Tarrasés i hi actuaven, a banda de Les Antonietes, Bernat Quintana, Guillem Gafell, Bàrbara Roig, Miria Illamola i Pep Ambrós.

Aquest mes de gener, Les Antonietes han presentat un nou espectacle *Molt soroll per no res* del gran William, a la nau Ivanow. L'èxit ha estat total i el maig estrenaran a la Sala Muntaner. I enmig de tot això, Les Antonietes anuncien amb els ulls brillants que després de diverses trobades amb Sergi Belbel, el Teatre Nacional ha decidit programar per a la temporada 2011-12 un espectacle dedicat a Jesús Moncada. Aviat en sabem més detalls. Des del cel, Moncada deu somriure.

LA CONTRA

Davant l'abisme, entusiasme

Les Antonietes es rebel·len en el panorama tancat teatral amb un crític expressionista
04/11/09- [JORDI BORDES](#)

La joventut se sent a l'abisme. És, probablement, una característica que hereten de l'adolescència i que allarguen davant la incertesa del que és el que podran ser quan siguin grans. N'hi ha que volen ser acadèmics, hi ha científics, hi ha futbolistes en potència i, també, hi ha actors vocacionals. Les Antonietes és una companyia que es va anar forjant al Sud del Principat a l'aixopluc de produccions que posaven veu a escriptors com ara l'autor de Mequinensa Jesús Moncada. Fa un parell d'anys, amb el suport del Centre d'Arts Escèniques de Terrassa (CAET) van fer el salt a Barcelona amb *Aigua*, una excel·lent producció costumista. El seu retorn a la cartellera barcelonina és *El mal de la joventut*, un treball escrit fa un segle, en el convuls període d'entreguerres. Ferdinand Brückner va escriure les discussions i els raonaments perversos i desesperats com qui esquitxa un quadre expressionista. L'actor Oriol Tarrasón, que aquí fa les funcions de director, va defensar aquesta peça inconformista per obrir una nova etapa d'aquesta companyia que no s'arronsa per res (mantenen el seu parlar occidental i eviten l'estàndard barceloní). Els personatges circulen marejats per l'alcohol consolador, en un espai on alternen les cadires d'escoles amb la necessitat de trobar un motiu a la vida que compensi viure-la. Tot i cantar a la desesperació, el treball és una demostració d'entusiasme. A diferència de Brückner, ara els temps són convulsos per la falta de direcció d'una societat que es perd pels meandres.

En l'obra, una estudiant de medicina clama: «O ens aburgesem, o ens suïcidem.» El seu és un cant a la fi de la vida. La fusta de què està feta aquella (i aquesta) societat és tan mal-leable que no es trenca amb provocacions, però tan poruga que renuncia a provar noves inclinacions. Les Antonietes saben que per fer una obra que tingui vida després de la temporada a Barcelona ha de ser barata, amb pocs actors. Doncs ells van acceptar una proposta amb un repartiment de set actors. Un veritable suïcidi empresarial. El director diu que, després de set mesos d'assaig en què han provat cada escena del dret i del revés («som com una colla d'amics que quedem com qui va a fer unes cerveses»), li ha canviat el sentit de la vida: «Abans creia que la vida era una merda, ara penso que és avorrida.»

CRÍTICA DE TEATRE

Espasmes juvenils

08/11/09- [FRANCESC MASSIP](#)

“El mal de la joventut” de Ferdinand Brückner. A la Sala Muntaner fins el 29 de Novembre.

Després d'una interessantíssima incursió en el món de Jesús Moncada dramatitzant *L'aigua*, la companyia Les Antonietes torna a oferir-nos un treball rigorós i colpidor amb *El mal de la joventut* del jueu alemany Theodor Tagger, que, escrita el 1926 en el context de l'expressionisme, radiografia el cul-de-sac vital d'un jovent aburgosat i decadent, brou de cultiu de la imminent follia nazi. Com *La ronda* de Schnitzler, la ruleta de l'amor giravolta pels diferents cors d'un pis d'estudiants de medicina que competeixen per imposar-se, mentre es mesuren el cinisme i el blindatge emocional.

Destaca amb llum pròpia Annabel Castan en un treball vigorós i efectiu i amb un personatge que mena del ronsal el seu noviet fins que una torbadora i decidida Bàrbara Roig, sense fer soroll i com qui no vol la cosa, la desbanca en la cursa sentimental. Un fred Bernat Quintana es converteix en proxeneta de la Lucy (abnegada Mireia Illamola), mentre xuleja la Desirée, una resoluta i frívola Maria Ibars.

L'ambient extraviat i asfixiant del pis no és més que una metàfora del país d'entreguerres que s'aboca a tots els excessos per conjurar la frustració i l'horror. Viuen en una porquera galvanitzats pels espasmes de la joventut, una malaltia que, si se supera, es cura amb l'edat. Per a alguns, però, la mort arriba quan tot plegat es fa insuportable.

Un equip fresc sap fer actual aquesta poderosa peça de Ferdinand Brückner, pseudònim que l'autor nascut a Bulgària adoptà per dissimular els seus orígens hebraics. Un elenc ben conjuntat que serveix amb inspiració i mesura un espectacle colpidor.

La compañía Les Antonietes recalca en la Sala Muntaner con 'El mal de la joventut'

6/11/09- Lleida - Francesc Guillaumet

Una joven estudiante de medicina a punto de acabar la carrera y con planes de boda descubre que su futura pareja le engaña con otra mujer. Este es el punto de partida de *El mal de la joventut*, una obra con la que Ferdinand Brückner retrató la juventud alemana de la época de la República de Weimar y que la compañía leridana Les Antonietes pone en escena en la Sala Muntaner de Barcelona.

"Es una obra muy visceral y muy vigente, sobre la vida, la moral, la cultura o la ética", explica Anabel Castán, el alma mater de Les Antonietes junto a Maria Ibars. "Igual que para los jóvenes de ahora, los jóvenes de la etapa de entreguerras también veían un futuro desolador", dice Anabel Castán que avanza que cada uno de los siete personajes combate este sentimiento "con el alcohol, el suicidio o la desesperación" y reivindica la calidad de la obra porque permite a los actores "jugar con todos los registros por su visceralidad y componente física". Dirigida por Oriol Tarrasón, la obra estará en cartel en la Sala Muntaner hasta el próximo 29 de noviembre, mientras que posteriormente -concretamente el día 17 de diciembre- se podrá ver en el Teatre Municipal de l'Escorxador. Tarrasón explica que eligieron esta obra porque habla de la necesidad de los jóvenes que, ante la cruda realidad, "luchan y pelean para salirse" de la situación. Se trata de una obra, según el director del montaje, de gente que "se busca la vida y que intenta apostar por alguna cosa ante un futuro desolador". Tarrasón también considera *El mal de la joventut* como un texto "muy duro y visceral" que también se traduce con las mismas coordenadas en la puesta en escena. "El público se engancha a la obra porque es una propuesta muy directa", afirma Oriol Tarrasón, que destaca que la producción es una "obra muy coral". Además de Anabel Castán y Maria Ibars, el reparto de *El mal de la joventut* se completa con Bernat Quintana, Sergi Torrecilla, Guillem Gefàll, Mireia Illamola y Bárbara Roig.

la Mañana

CULTURA I ESPECTACLES
EL MIRADOR

El mal de la joventut

10/11/09- DAVID CASTILLO

Llegeixo la crítica de Francesc Massip i m'acosto diumenge a la tarda a la Sala Muntaner per veure *El mal de la joventut*, una estimulants adaptació de l'obra de Ferdinand Brückner. Preocupat per la versemblança, per l'interès artístic i per la resposta del públic, parlo amb el seu director, Oriol Tarrasón, jove veterà que lidera un repartiment amb actors joves, dels que creen afició. Al marge de la qualitat del muntatge i de la inspiració i energia de les actrius i dels actors, m'agrada de la conversa el rigor intel·lectual i l'aposta literària de Tarrasón, que em recorda la valentia dels directors independents dels anys seixanta i setanta, quan ningú es plantejava les subvencions i l'oficialitat. Coincidint amb la crisi, la ciutat s'ha tornat a omplir de petites sales després de la tancada massiva fa uns anys a causa dels abusos de l'Ajuntament i la seva política estatista. El director Oriol Tarrasón és també actor i té experiència dins el gran enemic i germà del teatre, les televisions. Per tant, coneix el que són les grans audiències, però sap que sense el perfum de la literatura la professió no té més interès que el que pot tenir una ocupació convencional en qualsevol burocràcia.

Veig l'obra sense referències prèvies, només pendent de les sensacions. I quan surto de nou al diumenge ventós per l'Eixample fred em sento estimulat com quan descobria dramaturgs a través de les obres de teatre. *El mal de la joventut* recrea un moment convuls a l'Alemanya d'entreguerres, una gran neurosi en el naixement del nacionalsocialisme. Torno a dir que el tema i la tècnica em resulten indiferents davant el risc assumit per la companyia. Valen molt la pena.

AGENDA

Amargo pájaro de juventud

03/11/09- JUSTO BARRANCO

Siete jóvenes conviven en la misma casa. Un típico piso de estudiantes de medicina... pero de la Viena de 1926. Estudiantes que realizan su paso a la edad adulta en un momento histórico nada halagüeño: es la posguerra mundial en una de las potencias derrotadas y se vive un enorme desasosiego por el futuro. A la vez, es una época llena de freudismo y, también, de explosión social de la juventud. Desinhibición sexual, drogas, prostitución... En ese ambiente situó Ferdinand Brückner su obra teatral *El mal de la juventud*, que ahora Oriol Tarrasón adapta en la Sala Muntaner aunque situándola en un tiempo indefinido que podría ser el nuestro. Tarrasón dirige a un grupo de jóvenes actores como Bernat Quintana, Maria Ibars, Annabel Castán o Guillen Gefaell - conforman la compañía Les Antonietes-que dan vida "a una pequeña sociedad en la que algunos creen que tendrán salida laboral mientras otros lo ven imposible, en la que algunos están dispuestos a ayudar a los demás y otros son ególatras". Entre ellos, Maria, que está a punto de acabar la carrera y parece tener un futuro asegurado hasta que descubre la traición de su novio con una compañera. Será el inicio de un camino sin retorno en compañía de colegas cínicos y fríos que juegan el juego del poder y la dependencia y que, aburridos, cometen excesos cada vez mayores. "La obra presenta la paradoja de unos personajes que estudian medicina y no creen en la vida", dice Tarrasón, que subraya su modernidad, con una juventud perdida en un sistema que la obliga al éxito y la deshumaniza. Sin embargo, cuenta, no es una obra pesimista. "No dice que el futuro sea negro, sino que el futuro está en tus manos. Y unos se dejan manipular y otros lo rechazan, todo el mundo puede tomar una decisión".

AGENDA
Escriu: agenda@vanguardia.com • Centre Reginal, 471, 1r (20084) Barcelona

EL MAL DE LA JOVENTUT
de Ferdinand Brückner
saca el 26 de novembre
www.salamuntaner.com

Amargo pájaro de juventud

JUSTO BARRANCO
Director

Siete jóvenes conviven en la misma casa. Un típico piso de estudiantes de medicina... pero de la Viena de 1926. Estudiantes que realizan su paso a la edad adulta en un momento histórico nada halagüeño: es la posguerra mundial en una de las potencias derrotadas y se vive un enorme desasosiego por el futuro. A la vez, es una época llena de freudismo y, también, de explosión social de la juventud. Desinhibición sexual, drogas, prostitución... En ese ambiente situó Ferdinand Brückner su obra teatral *El mal de la juventud*, que ahora Oriol Tarrasón adapta en la Sala Muntaner aunque situándola en un tiempo indefinido que podría ser el nuestro. Tarrasón dirige a un grupo de jóvenes actores como Bernat Quintana, Maria Ibars, Annabel Castán o Guillen Gefaell - conforman la compañía Les Antonietes-que dan vida "a una pequeña sociedad en la que algunos creen que tendrán salida laboral mientras otros lo ven imposible, en la que algunos están dispuestos a ayudar a los demás y otros son ególatras". Entre ellos, Maria, que está a punto de acabar la carrera y parece tener un futuro asegurado hasta que descubre la traición de su novio con una compañera. Será el inicio de un camino sin retorno en compañía de colegas cínicos y fríos que juegan el juego del poder y la dependencia y que, aburridos, cometen excesos cada vez mayores. "La obra presenta la paradoja de unos personajes que estudian medicina y no creen en la vida", dice Tarrasón, que subraya su modernidad, con una juventud perdida en un sistema que la obliga al éxito y la deshumaniza. Sin embargo, cuenta, no es una obra pesimista. "No dice que el futuro sea negro, sino que el futuro está en tus manos. Y unos se dejan manipular y otros lo rechazan, todo el mundo puede tomar una decisión".

Los actores de El mal de la juventud, que se representa en la Muntaner.

Annabel Castán o Guillen Gefaell - conforman la compañía Les Antonietes-que dan vida "a una pequeña sociedad en la que algunos creen que tendrán salida laboral mientras otros lo ven imposible, en la que algunos están dispuestos a ayudar a los demás y otros son ególatras". Entre ellos, Maria, que está a punto de acabar la carrera y parece tener un futuro asegurado hasta que descubre la traición de su novio con una compañera. Será el inicio de un camino sin retorno en compañía de colegas cínicos y fríos que juegan el juego del poder y la dependencia y que, aburridos, cometen excesos cada vez mayores. "La obra presenta la paradoja de unos personajes que estudian medicina y no creen en la vida", dice Tarrasón, que subraya su modernidad, con una juventud perdida en un sistema que la obliga al éxito y la deshumaniza. Sin embargo, cuenta, no es una obra pesimista. "No dice que el futuro sea negro, sino que el futuro está en tus manos. Y unos se dejan manipular y otros lo rechazan, todo el mundo puede tomar una decisión".

TEATRE

El mal de la joventut

1/11/09- LAURA SERRA

Ferdinand Brückner (pseudònim de Theodor Tagger) va escriure *El mal de la joventut* l'any 1929, influenciat pel desassossec que impregnava la societat alemanya d'entreguerres. L'entorn no era el més favorable per a sis joves ànimes en pena que havien estudiat medicina i no veien cap sortida digna ni il·lusionant per a les seves vides. "Per què és necessària la medicina en una època tan roïna com aquesta?", es pregunta un d'ells. Pel director Oriol Tarrasón, aquest sentiment de tristesa i desparament és el mateix que tenen els joves d'avui quan surten de la facultat: "Acaben la carrera, comparteixen pis i, davant d'una sortida laboral poc motivant, es plantegen què collons han vingut a fer al món", assegura. Per això n'ha eliminat bona part de les referències temporals, exceptuant algun element musical que ens remet al segle passat, per fer-la contemporània i moderna.

L'angoixa vital és la que guia uns personatges que observarem durant una mes. "Funcionen com una petita societat: la protagonista és qui fa el viatge més complet, de l'optimisme a la fatalitat, i també hi ha un personatge que exerceix de mala influència i manipula la resta de companys", desgrana Tarrasón. Uns enèrgics actors que per edat i feina encaixen a la perfecció amb els seus personatges, donen vida a aquest cor dramàtic: "És una obra crua i pessimista respecte el futur, però també demostra que tenim a les nostres mans poder canviar les coses, perquè hi ha qui decideix sortir de la casa". -L.S.

TimeOut
Barcelona

EL MAL DE LA JOVENTUT
Oriol Tarrasón porta a la Sala Muntaner l'obra de Theodor Tagger sobre l'angoixa vital dels joves

Les Antonietes Teatre, S.L.

Tel: 657595805

lesantonietes@hotmail.com

www.lesantonietes.com

www.facebook.com/les.antonietes

Distribució: ESCENAPART MANAGEMENT

Xavier Gonzalez

Tel: 688 89 39 75

xaviergonzalez@escenapart.cat

www.escenapart.cat